

REZULTATELE PRELIMINARE ALE CERCETĂRILOR ÎNTEPRINSE DE CĂTRE MUZEUL JUDEȚEAN HUNEDOARA-DEVA ÎN STRATELE CU DINOSAURI DE LA SÎNPETRU - HAȚEG

ION GROZA

Depresiunea Hațegului a fost cercetată sub aspect geologic încă din secolul trecut. Cercetările au pus în evidență existența Bazinului Hațeg încă din perioada jurasic-cretacic, cînd în urma unor puternice mișcări tectonice s-au format faliile ce jalonează depresiunea. Afundarea lentă a acestei arii de depresionare a continuat și în neozoic. Concomitent cu aceste lăsări axiale au avut loc sedimentări succesive care au dus la umplerea acestui bazin intramontan.

În evoluția geologică a Bazinului Hațeg, Cornelia Grumăzescu (1970) distinge două etape :

— etapa formării cuverturii sedimentare și a colmatării bazinului în intervalul jurasic superior — pleistocen ; caracterizată prin depuneri marine și lacustre în zece cicluri sedimentare întrerupte de tot atîtea cicluri de eroziune continentală ;

— etapa formării cuverturii sedimentare, în care prin umplerea acumulativă, devenită emersă, apele curgătoare, cele meteorice și alți factori externi au sculptat relieful actual.

În ultima parte a cretaciceului, Bazinul Hațegului forma un golf legat printr-un braț (culoarul Mureșului) de Marea Panonică.

O importanță deosebită în evoluția Bazinului Hațeg au avut-o mișcărilor laramice în urma cărora apele mării s-au retras lăsînd loc uscatului.

Această îndelungată evoluție geologică a avut repercursiuni atît asupra succesiunii litostratigrafice cît și asupra florei și faunei din această arie geografică.

Formațiunile geologice din jurul localității Sînpetru (com. Sîntămărie Orlea) sînt reprezentate prin depozite continentale aluvionare, lacustre și soluri fosile. În aceste depozite au fost identificate încă de la sfîrșitul secolului trecut, de către F. Nopcsa resturi scheletice aparținînd paleofaunei reptiliene.

Stratele bogate în resturi scheletice află pe ambii versanți ai Văii Sibișelului, avînd pe alocuri o deschidere de 60—70 m față de talvegul rîului. Orientarea lor este diferită de la un versant la altul. Pe versantul drept, stratele sînt ridicate aproape la verticală, iar pe cel stîng urmează aproximativ direcția de scurgere a rîului. Datorită eroziunii exer-

cităte la capete de strat, ambii versanți au aspectul unor cuestas în care atît fruntea (malurile abrupte) cit și podul sint bine conturate.

„Stratele de Sînpetru” sint reprezentate prin gresii, conglomerate, argile violacee și marne reunite în ciclotele cu grosimi de 20 cm pînă la 2—3 m. Gresile și conglomeratele au mai mult un caracter lentiliform, fiind dezvoltate mai mult pe versantul sting. Nivelul superior al „Stratelor de Sînpetru” este constituit din depozite cuaternare reprezentate prin pietrișuri și nisipuri de terasă. În cadrul peisajului se individualizează dealul Tîrnov, alcătuit din gresii și conglomerate, ce constituie un martor de eroziune.

Din stratele continentale de la Sînpetru dar și din alte localități ale Depresiunii Hațegului : Ciula Mare, Vălioara, Ciula Mică, Densus, Fr. Nopcsa a descris pentru prima dată mai multe specii :

Kallokibotium bajazidi Nopcsa

Crocodylus affulevensis Nopcsa

Megalosaurus pannoniensis Seeley

Titanosaurus dacus Nopcsa

Rabdodon priscus Mathéron

Orthomerus transsylvanicus Nopcsa

Struthiosaurus transsylvanicus Nopcsa

Ornithodesmus sp.

Cercetările întreprinse de Nopcsa au fost continuate sistematic în anul 1979 cînd a început colaborarea dintre Muzeul județean din Deva, secția științele naturii și Universitatea București, Facultatea de Geologie, în vederea îmbogățirii patrimoniului instituției devene și constituiri colecției de reptile fosile din Bazinul Hațegului.

Săpăturile paleontologice sistematice întreprinse de secția de științele naturii s-au desfășurat pe parcursul a trei ani. în perioada 1979—1982. În prima fază, au fost efectuate cercetări de suprafață cu scopul de a identifica „pungile fosilifere” în care sint aglomerate resturile scheletice. Aceste acumulări de oase s-au format în spatele unui baraj natural alcătuit din rocă puțin friabilă sau dintr-un baraj accidental.

O caracteristică importantă a materialului osteologic este puternica lui rulare, oasele fiind transportate de curenții submerși și depozitate în aceste pungi.

Au fost identificate pe ambii versanți mai multe aglomerări de resturi scheletice. La Humă, Maluri, Scoabă, pe versantul sting și Rîpa Mocioconilor, Cînepiști, Gîrjobel, Mereuță, Cioaca Tîrnovului, pe versantul drept. Din aceste puncte, dar mai ales de la Rîpa Mocioconilor, Mereuță și Maluri au fost scoase aproximativ 800 de resturi scheletice dintre care peste 300 au fost restaurate. Cele mai multe sint vertebre (peste 150), oase ale

membrelor, părți ale centurilor. Au fost găsiți și numeroși dinți, maxilare, fragmente de carapace de chelonieni, osteoderme, etc.

Secțiunea deschisă în aflorimentul Rîpa Mocioconilor a avut ca rezultat scoaterea la iveală a numeroase piese osteologice aparținând paleofaunei reptiliene fiind punctul cel mai productiv din perimetrul localității Sinpetru.

Săpăturile s-au efectuat perpendicular pe suprafața ciclotelor într-o deschidere dreptunghiulară cu laturile de 8/4 m.

Toate resturile scheletice după Fr. Nopcsa (1915 și 1929), D. Grigorescu (1983) aparțin la : Iguanodontide, Hadrosauride, Sauropode, Tetrapode, Crocodilieni, Chelonieni.

Pînă în prezent lista dată de Fr. Nopcsa nu a suferit modificări, excepție făcînd doar descoperirea și determinarea unui rest de pasăre aparținînd Pelecaniformelor (*Elopteryx nopcsai* Andrews 1913).

Aduc mulțumiri tov. Grigorescu D., Jurcsak T. și Cornelia Gheorghîța pentru sprijinul acordat la întocmirea lucrării.

Ordinul ORNITHISCHIA

Subordinul ORNITHOPADA

Familia HADROSAURIDAE

1. *Orthomerus transsylvanicus* Nopcsa 1915.

Descrierea genului *Orthomerus* și a speciei *O. transsylvanicus* a fost făcută pentru prima dată de Nopcsa în 1915 pe baza unui craniu descoperit la Sinpetru. Din săpături rezultă că cele mai multe oase descoperite aparțin hadrosaurienilor, respectiv lui *Orthomerus*, a căror țesut friabil a îngreunat foarte mult dezvelirea și restaurarea lor.

Au fost restaurate și conservate următoarele piese aparținînd acestei specii :

Maxilar (fragment) — A fost găsit în punctul Gîrjobel în anul 1982, alături de alte resturi scheletice aparținînd probabil aceluiași individ. Atît dinții cît și alveolele sînt bine individualizate. Coroana dinților este ușor tocită, avînd înălțimea de 6—8 mm. Alveolele dentare sînt foarte adînci, avînd 15—20 mm. Suprafața externă a dinților este acoperită de email lar în poziția mediană prezintă o creastă foarte pronunțată. (planșa nr. 1, fig. nr. 1).

Vertebre toracale — Din numeroasele vertebre toracale descoperite la Sinpetru în anul 1982, în punctul Mereuță, prezentăm trei piese întregi.

Corpul vertebrei este redus în comparație cu arcul neural și apofizele foarte bine dezvoltate. Fețele terminale sînt ușor concave cu marginile bine conturate. Apofizele transverse au pînă la 50—60 mm, iar apofiza spinoasă este foarte înaltă și aplatizată. Prezigapofizele sînt bine dezvoltate, lășindu-se în sens caudal. (planșa nr. 1, fig. nr. 2—3).

Vertebre caudale — Cele mai multe vertebre caudale au păstrat doar corpul, restul fiind părți care au fost distruse. Prezentăm două piese întregi găsite în campania de săpături 1982 în punctul Rîpa Mocioconilor.

Corpul vertebrelor este scurt cu ambele fețe terminale concave. Arcul neural este puțin dezvoltat în comparație cu apofiza spinoasă curbată în sens cranial, cu înălțimea de pînă la 70 mm. Ventral prezintă fețe concave de articulație a apofizelor hemale (Chevron). Apofizele transverse sînt atrofiate, practic inexistente. (planșa nr. 1, fig. 5—7).

Humerus — La *Orthomerus* humerusul este scurt și gros. În partea proximală este aplatizat iar în exterior este convex. În partea interioară concavitatea este bine subliniată de un șanț median. Lungimea piesei este de 320 mm. (planșa nr. 1, fig. nr. 4).

Ordinul SAURISCHIA
Subordinul SAUROPODOMORPHA
Familia TITANOSAURIDAE

2. *Titanosaurus dacus* Nopcsa 1915.

Săpăturile efectuate de noi în anul 1980 au dus la descoperirea unui număr de 6 *vertebre caudale* dintre care 4 aflîndu-se în conjunctură anatomică, precum și părți din centura scapulară.

Vertebre caudale — au fost dezvelite în punctul din Rîpa Mocioconilor (planșa nr. 2, fig. nr. 1—6). Corpul vertebrei este foarte bine dezvoltat avînd lungimea de 110—120 mm. În partea terminală, în sens cranial, este concav, iar o piesă (fig. nr. 5) prezintă concavități în ambele părți terminale. Apofizele transverse sînt atrofiate, iar apofiza spinoasă lipsește. Prezîgapofizele sînt alungite, ușor concave în interior, avînd forma unor bastonașe. Arcul neural este puternic, punînd în evidență canalul neural bine rotunjit.

Omoplat — are o formă clasică, plată, sub forma unei spatule cu marginile ușor concave, cu dimensiuni de 300/140 mm. A fost găsit în punctul Scoabă alături de un femur aparținînd aceleiași specii. Spre partea terminală se subțiază mult, fiind parțial distrus (planșa nr. 3, fig. nr. 1).

Coracoid — păstrat aproape integral, a fost descoperit în punctul Girjobel. Este singurul caracoid descoperit pînă în prezent în stratele de Sinpetru. Are o formă de evantai cu partea externă ondulată și convexă și partea internă pronunțat concavă. Dimensiunile piesei sînt de 150/100 mm (planșa nr. 3, fig. nr. 3).

Femur — Corpul este îngust și subțire, cu articulații slabe care au fost acoperite cu un cartilagiu foarte dezvoltat (Nopcsa 1923). El este turtit puțin din față spre spate dar are o linie dreaptă (planșa nr. 3, fig. nr. 4).

Titanosaurus dacus Nopcsa era cel mai mare reprezentant al dinosaurilor din Bazinul Hațegului. După Nopcsa, 1923, atingea lungimea maximă de 5—6 m în timp ce exemplarele cele mai mici abia dacă depășeau 1 m lungime. Până în prezent nu s-au descoperit părți ale craniului și nici vertebre cervicale și dorsale. Nopcsa (1923) explică această lipsă de material osteologic datorită țesuturilor osoase foarte friabile.

Ordinul ORNITHISCHIA

Subordinul ORNITHOPODA

Familia IGUANODONTIDAE

3. *Rhabdodon priscum* Matheron 1869.

A fost descoperit de Fr. Nopcsa în stratele de la Sinpetru (1902—1904). Din descrierea făcută de Nopcsa se evidențiază scheletul foarte robust. Craniul se aseamănă cu cel al lui Camptosaurus găsit în stratele maestrichtiene din Belgia.

În urma săpăturilor paleontologice din 1979—1982, au fost dezvelite numeroase resturi scheletice, multe întregi, aglomerate în punji fosilifere alături de altele aparținând titanosauridelor și hadrosauridelor.

Maxilar (fragment) — Din stratele de Sinpetru, punctul Gîrjobel, a fost găsit un fragment de maxilar cu doi dinți, dintre care unul foarte bine conservat. Dinții lui *Rhabdodon* sînt dispuși lateral pe maxilar. Coroana are forma aproximativ pătrată curbată cu convexitatea spre exterior și cu înălțimea de 8—9 mm. Fața exterioară este striată și acoperită cu email. Fața internă este netedă și ușor concavă (planșa nr. 4, fig. nr. 1).

Os patrat — A fost descoperită o singură piesă întreagă în afloriamentul Mereuță în 1980. Are lungimea de 180 mm, este ușor contorsionat distal și este bine conservat (planșa nr. 4, fig. nr. 2).

Vertebră cervicală — dezvelită din punctul Mereuță în anul 1980. Corpul vertebrei este aplatizat și concav în sens caudal. Ventral, vertebra este relativ plată iar canalul neural bine dezvoltat, avînd în secțiune forma ușor eliptică (planșa nr. 4, fig. nr. 3).

Vertebre dorsale — Din numeroasele vertebre dorsale descoperite prezentăm 5 piese descoperite în punctul Rîpa Mocioconilor. Corpul este bine dezvoltat iar în părțile terminale este concav. Văzute ventral vertebrele au formă turtită cu marginile aproape patrulatere. Canalul neural este ușor eliptic iar prezigapofizele sînt sudate (planșa nr. 4, fig. nr. 8—9).

Tibia — Găsită împreună cu fibula aparținînd aceluiași individ în punctul Rîpa Mocioconilor în anul 1979. Distal se lățește fiind parțial ilustrată. Lungimea este de 270 mm (planșa nr. 5, fig. nr. 10).

Fibula — Descoperită împreună cu tibia, are lungimea de 260 mm. Pe partea interioară, în părțile terminale este concavă, iar în exterior prezintă o creastă mediană pronunțată. În secțiune transversală are o formă triunghiulară (planșa nr. 4, fig. nr. 5).

Tibia — Este un os masiv cu lungimea de 250 mm, păstrat integral, descoperit în punctul Cinepiș. Părțile terminale sînt concave, foarte dezvoltate iar secțiunea transversală este triunghiulară (planșa nr. 4, fig. nr. 5).

Ilium — A fost dezvelit în anul 1982 în punctul Mereuță. Are o lungime de 200 mm. Posterior este aplatizat iar spre marginea dorsală este ușor arcuit. Anterior, prezintă o apofiză proeminentă cu un canal median mărginit de două creste ascuțite (planșa nr. 4, fig. nr. 6).

Falangă tarsală — piesă de formă patrată cu extremitățile evazate. Distal este aplatizată, evidențiindu-se cei doi condili. Are lungimea de 30 mm și a fost găsită în 1980 în punctul Mereuță (planșa nr. 4, fig. nr. 7).

Ordinul ORNITHISCHIA
Subordinul ANKYLOSAURIA
Familia ACANTHOPHOLIDIDAE

4. *Struthiosaurus transsylvanicus* Nopcsa 1915.

Specia a fost descrisă pentru prima dată de Nopcsa în anul 1915, care a încercat și o reconstituire a acesteia.

Dinți — S-au găsit un număr de 3 dinți dintre care prezentăm unul singur, care este mai bine conservat. Coroana are o înălțime de 11 mm și este ușor pătrată cu marginile striate. Pe partea exterioară are în poziție centrală o linie (creastă) foarte pronunțată. Anterior față de linia mediană se disting 6 creste iar posterior doar patru, caracteristică dentiției acestei specii (planșa nr. 5, fig. nr. 1).

Scapula — dezvelită din gresiile puternic cimentate în punctul Scoa-bă în anul 1980. Are o formă tipică de spatulă lățită și subțiată mult anterior. Dimensiunile sînt de 210/80 mm (planșa nr. 5, fig. nr. 2).

Vertebră sacrală — caracteristic pentru acest tip de vertebre este forma aplatizată (turtită) a corpului care prezintă în secțiune transversală o formă eliptică. Prezigapofizele sînt mari iar arcurile neurale neunite. A fost descoperită în punctul Mereuță în anul 1982 (planșa nr. 5, fig. nr. 4).

Vertebră dorsală — are corpul vertebral bine dezvoltat cu secțiune transversală patruleteră. Dezvoltarea apofizelor transverse este moderată fiind măciucate la extremități. Anterior, corpul vertebrei este concav, iar posterior convex. Descoperită în punctul Mereuță în anul 1980 (planșa nr. 5, fig. nr. 3).

Osteoderme — Rezultate din săpăturile efectuate în anul 1982 în punctul Mereuță, sînt piese caracteristice pentru această specie. Osteodermele au forma unor oase aplatizate, bombate pronunțat în exterior și concave în interior. Pe partea externă prezintă mici concavități iar în interior sînt vizibile urmele de inserție (planșa nr. 5, fig. nr. 5—8).

Ordinul C R O C O D I L I A

Subordinul EUSUCHIA

Familia CROCODYLIDAE

5. *Allodaposuchus precedens* Nopcsa 1928.

Maxilar (fragment) — aparține unui juvenil avînd dimensiunile de 35/10 mm. A fost găsit întîmplător în anul 1981 în punctul Cioaca Tîrnovului. Dinții sînt conici, ușor aplatizați, rari, puțin diferențiați între ei, infipți puternic în alveole. Sînt foarte mici, avînd dimensiuni milimetrice (planșa nr. 6, fig. nr. 1).

Dinți — cele mai multe piese osteologice aparținînd crocodilienilor, descoperite de noi în stratele de la Sînpetru. Au în general o formă conică, ușor concavă spre interior. Lateral, se individualizează două creste mediane, distincte în comparație cu striurile paralele longitudinal, puțin vizibile. Pe toată suprafața lor dinții sînt acoperiți cu email. Coroana are o înălțime de 20—30 mm iar rădăcina bine dezvoltată are 40 mm (planșa nr. 6, fig. nr. 2—3).

Ordinul C H E L O N I A

Subordinul AMPHICHELYDA

Familia PLEUROSTERNIDAE

6. *Kallokibotion bajazidi* Nopcsa 1923.

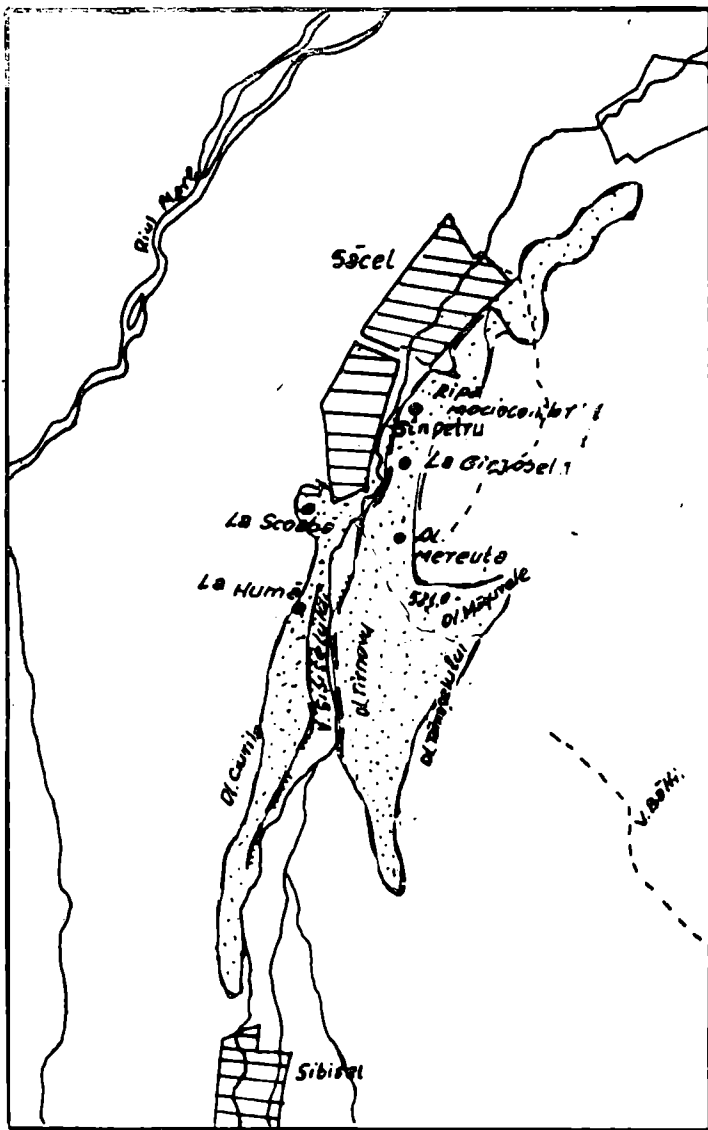
În stratele de Sînpetru apar foarte frecvent resturi aparținînd acestei specii. Săpăturile efectuate au pus în evidență existența acestora în toate punctele cercetate. Cea mai mare parte a acestor resturi au fost dezvelite în argilele violacee din punctele Mereuță și Ripa Mocioconilor.

Tibie — este puternic dezvoltată în părțile terminale. Intern, la extremități este concavă. Are lungimea de 160 mm (planșa nr. 6, fig. nr. 4).

Carapace (resturi) — sînt cele mai numeroase părți aparținînd scheletului. Pleurele au o formă plată, convexă în exterior iar median prezintă o îngroșare pronunțată. Prezentăm o singură piesă întreagă, bine conservată, descoperită în punctul Mereuță în anul 1980 (planșa nr. 6, fig. nr. 5).

B I B L I O G R A F I E

- GRIGORESCU D., 1983 : *Cadrul stratigrafic și paleoecologic al depozitelor continentale cu dinosaurieni din Bazinul Hațegului* (manuscris).
- JURCSÁK T., 1973 : *Date noi asupra reptilelor fosile de vîrstă mezozoică din Transilvania*. In : *Nymphaea*, Oradea, nr. 1, p. 245—261.
- JURCSÁK T., 1975 : *Tanystropheus biharicus n. sp. (Reptilia, Scumata) o nouă specie peneru fauna triasică a României*. In : *Nymphaea*, Oradea, nr. 3, p. 45—52.
- JURCSÁK T., 1976 : *Noi descoperiri de reptile fosile în triasicul de la Aleșd*. In : *Nymphaea*, Oradea, nr. 4, p. 67—105.
- JURCSÁK T., 1977 : *Contribuții noi privind placodonte și sauropterygienii din triasicul de la Aleșd, Bihor, România*. In : *Nymphaea*, Oradea, nr. 5, p. 5—30.
- JURCSÁK T., 1978 : *Rezultate noi în studiul zaurienilor fosili de la Aleșd (Bihor, România)*. In : *Nymphaea*, Oradea, nr. 6, p. 15—60.
- JURCSÁK T., POPA E., 1978 : *Resturi de dinosaurieni în bauritele de la Corneț (Bihor). Notă preliminară*. In : *Nymphaea*, nr. 6, p. 61—64.
- MAMULA M.A., 1953 : *Studii geologice în regiunea Sînpetru—Pui (Hațeg)*. In : *Anuarul Comitetului Geologic, București*, vol 25, p. 248—250.
- NOPCSA FR., 1899 : *Dinosaurierreste aus Siebenbürgen. I. Schadel von Limnosaurus transsylvanicus nov. g. nov. sp.* In : *Denkschr Akad. Wiss., Wien*, Bd. 68, p. 555—591.
- NOPCSA FR., 1904 : *Über das Vorkommen der Dinosaurier bei Szentpéterfalva*. In : *Z. dt. geol. Ges.*, Bd. 54, p. 34—39.
- NOPCSA FR., 1905 : *Zur Geologie der Gegend zwischen Gyulafehérvár, Deva, Ruskabánya und der rumänischen Landesgrenze*. In : *Mitt. Jb. ung. geol. Anst.*, Bd. 14, p. 91—279.
- NOPCSA FR., 1915 : *Die Dinosaurier der siebenbürgischen Landesteile Ungarns*. In : *Mitt. Jb. ung. geol. Anst.*, Bd. 23, p. 1—24.
- NOPCSA FR., 1921—1923 : *Dinosaurierreste aus Siebenbürgen. IV. Die Wirbelsäule von Rhabdodon und Orthomerus*. In : *Palaeontologia hung.*, bd. I, p. 273—304.
- NOPCSA FR., 1929 : *Dinosaurierreste aus Siebenbürgen. V*. In : *Geologica hung. Series Palaeontologica*, Bd. 1/4, p. 1—76.

Depozitele continentale cu dinosaurieni

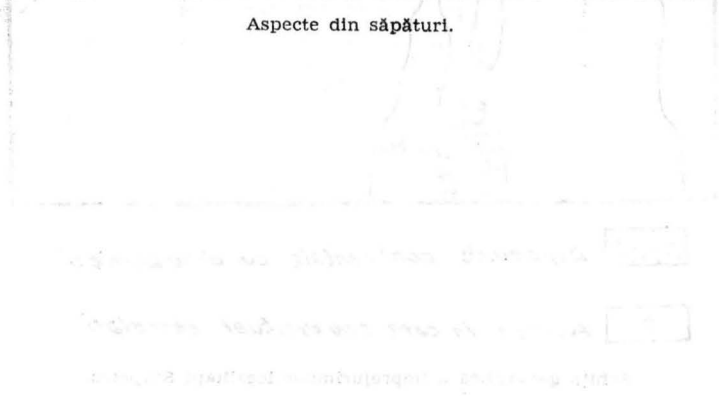

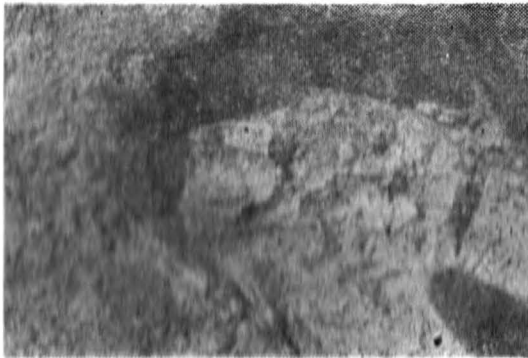
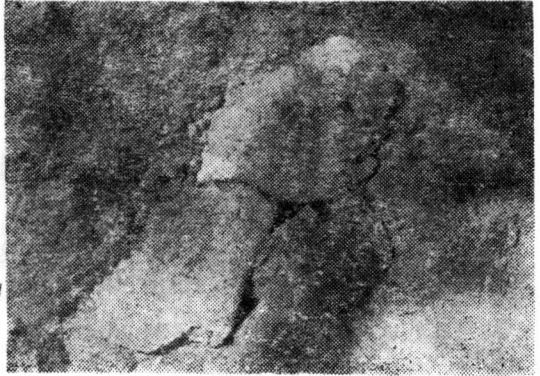
Punctele în care s-au efectuat cercetări

Schița geografică a împrejurimilor localității Sinpetru.

Aspecte din săpături.

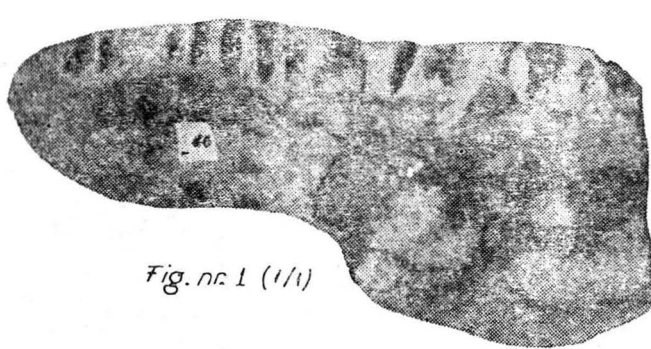

Fig. nr. 1 (1/1)

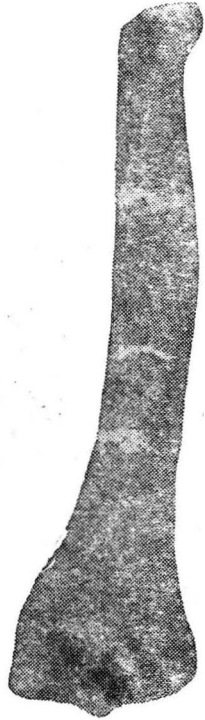

Fig. nr. 4 (1/2)

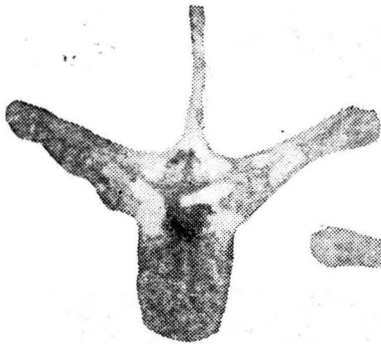

Fig. nr. 2 (1/2)

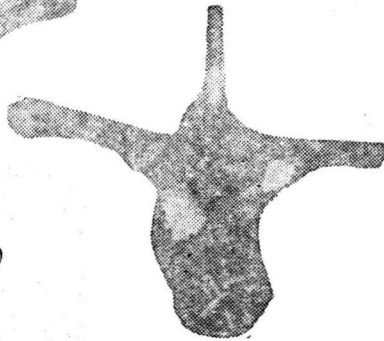

Fig. nr. 3. (1/2)

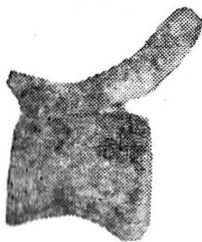

Fig. nr. 5 (1/2)

Fig. nr. 6 (1/2)

Fig. nr. 7. (1/2)

PLANȘA NR. 1.

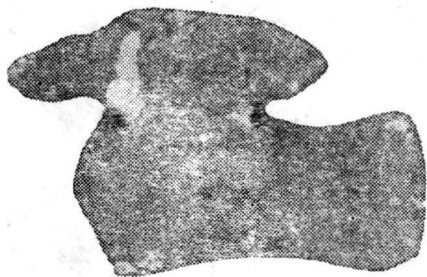

Fig. nr. 1 (1/2)

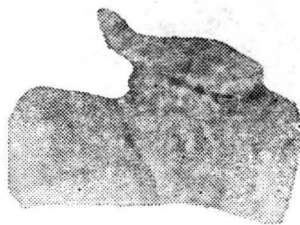

Fig. nr. 2 (1/2)

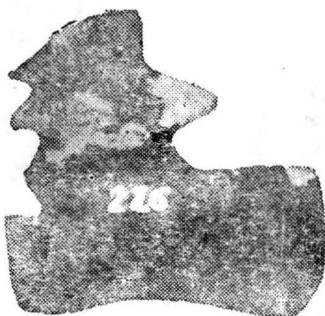

Fig. nr. 3 (1/2)

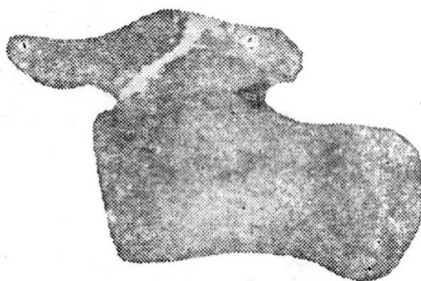

Fig. nr. 4 (1/2)

Fig. nr. 5

Fig. nr. 6 (1/2)

PLANȘA NR. 2.

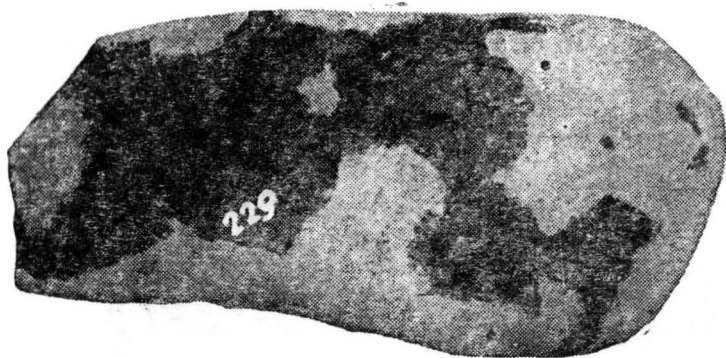

Fig. nr. 1 (1/2)

Fig. nr. 2 (1/2)

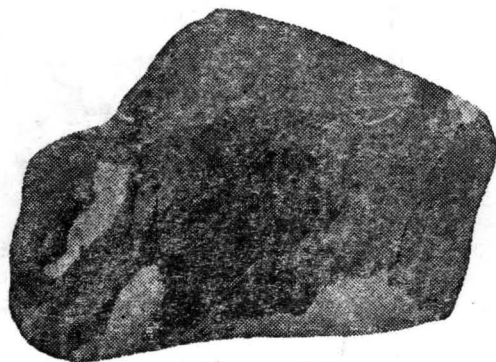

Fig. nr. 3 (1/2)

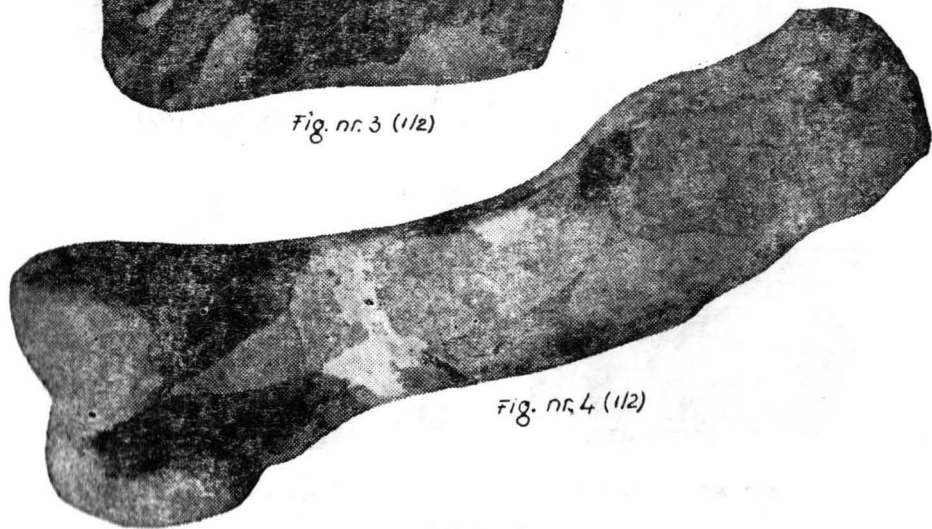

Fig. nr. 4 (1/2)

PLANȘA NR. 3.

Fig. nr. 1 (1/1)

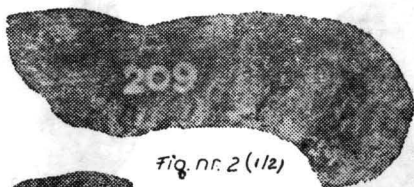

Fig. nr. 2 (1/2)

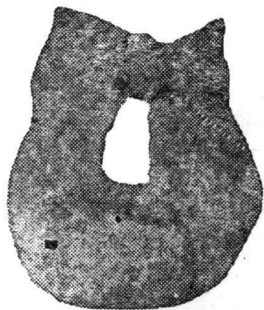

Fig. nr. 3 (1/2)

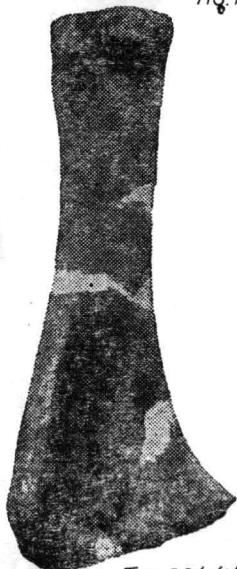

Fig. nr. 4 (1/2)

Fig. nr. 5 (1/2) 4

Fig. nr. 6 (1/2)

Fig. nr. 7 (1/1)

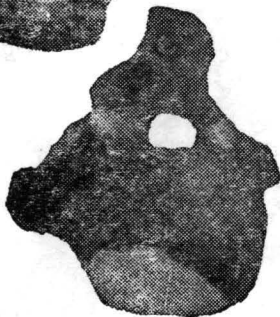

Fig. nr. 8 (1/2)

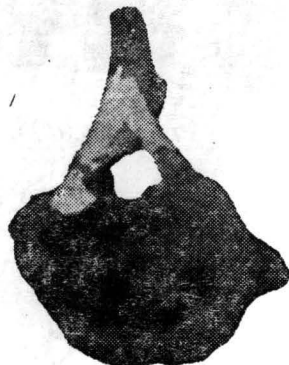

Fig. nr. 9 (1/2)

PLANȘA NR. 4.

Fig. nr. 1 (2/1)

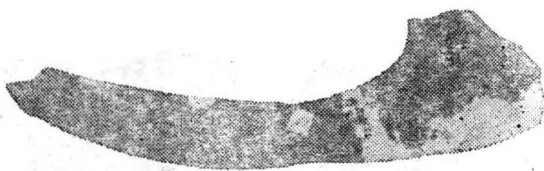

Fig. nr. 2 (1/2)

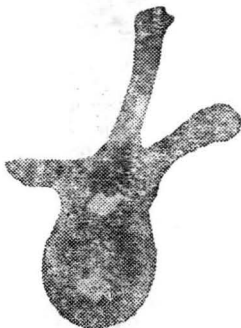

Fig. nr. 3 (1/2)

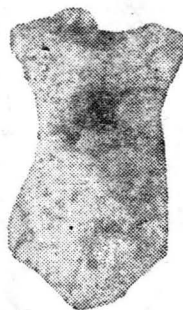

Fig. nr. 4 (1/2)

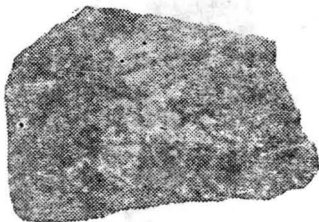

Fig. nr. 5 (1/1)

Fig. nr. 6 (1/1)

Fig. nr. 7 (1/1)

Fig. nr. 8 (1/1)

PLANȘA NR. 5.

Fig. nr. 1 (1/1)

Fig. nr. 2 (1/1)

Fig. nr. 3 (1/1)

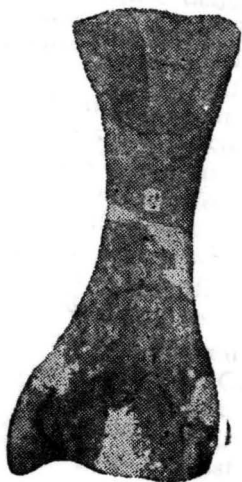

Fig. nr. 4 (1/2)

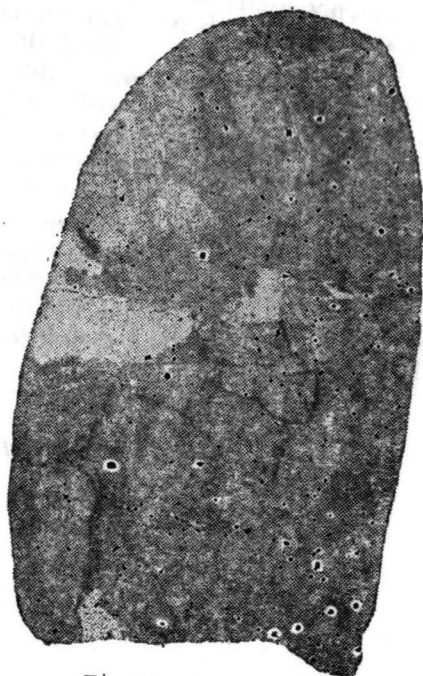

Fig. nr. 5 (1/2)

PLANȘA NR. 6.

Ș. SARGETIA

LES RESULTATS PRELIMINAIRES SUR LES RECHERCHES ENTREPRIS PAR
LE MUS E DE DEVA DANS LES COUCHES AVEC DE DINOSAURIENST DE
SINPETRU—HAȚEG

R e s u m é

Dans le travail l'auteur présente quelques restes fossiles reptiliennes (dents, fragments de maxillaires, des vertebres etc.) découverts dans les couches de Sinpetru—Hațeg, departament de Hunedoara.